

Kronik subdural hematomların burr-hole kraniostomi ve kapalı sistem drenaj ile tedavi sonuçları

Results of burr holes craniostomy with closed system drainage of chronic subdural hematomas

Murat MÜSLÜMAN, Halit ÇAVUŞOĞLU, Adem YILMAZ, Osman TÜRKMENOĞLU,
Yüksel ŞAHİN, Yunus AYDIN

Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroşirürji Kliniği

ÖZET

Amaç: Kronik subdural hematom olgularında burr hole ve kapalı drenaj sistemi ile tedavi sonuçlarını sunmaktır.

Gereç ve yöntem: Bu çalışma, Ocak 1994 – Aralık 2002 tarihleri arasında Şişli Etfal Hastanesi Nöroşirürji Kliniği'ne başvuran ve kronik subdural hematom tanısı konulup hastaneye yatırılan 138 hastanın dosyaları incelenerek gerçekleştirildi.

Bulgular: Olguların 103'ü (% 74,6) erkek, 35'i (% 25,4) kadın olup ortalama yaşı 58,6 (22 – 76) idi. Hastaların hepsine burr hole ve kapalı sistem drenaj uygulandı. Olguların %72 sinde kafa travması öyküsü mevcuttu, lezyonların bilgisayarlı beyin tomografisi (BBT) görüntülerine göre 122'si (%88,4) tek yanlı, 16'sı (%11,6) iki yanlı olarak tespit edildi. %71 olguda hematom frontoparietal bölgede idi. Olguların nörolojik muayenerinde Markwalder Gradeleme sistemine göre grade derecesi arttıkça прогнозun kötüleştiği saptandı. Serimizde komplikasyon oramı %2,9 olup, 138 hastanın 6'sında (% 4,34) nüks görüldü. Kalıcı morbidite ve mortalite saptanmadı.

Sonuç: Bu yöntem kolay uygulanabilir, komplikasyonları az olan, düşük maliyetli ve öncelikli düşünülmeli gerek bir yöntemdir.

Anahtar kelimeler: Kronik Subdural Hematoma, Trauma, Kapalı Sistem Drenaj

GİRİŞ

Kronik subdural hematom (KrSDH) subdural mesafede kapsüllü, likefiye kanlı sıvı koleksiyonu olarak tanımlanır. Kronik subdural hematomlar diğer travmatik intrakraniyal hematomlardan travma sonrası haftalar, aylar sonra

Yazışma Adresi:

Murat Müslüman

Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Nöroşirürji Kliniği. Şişli- İstanbul
Tel: 0212 231 22 09- 1194

E-mail: mmusluman@hotmail.com

SUMMARY

Background: To present the results of the treatment of chronic subdural hematoma by burr holes and closed system drainage.

Methods: The data of 138 patients with chronic subdural hematoma were analyzed between January 1994 and December 2002.

Results: 103 patients (74,6 %) were male and the remaining 35 (25,4 %) female. The average age was 58,6 years (range; 22 to 76). Burr – holes and closed – system drainage were performed in all patients. 99 of all patients (%72) had history of head trauma. According to computed tomography appearances, lesions in 122 patients (%88,4) were located at the one side, in 16 patients (% 11,6) both sides. Hematomas located in the frontoparietal subdural space in % 71 of all cases. According to Markwalder Grading system, negative correlation was established between degree of grade and prognosis. Complication's rate was % 2,9 in our series. There were recurrens in 6 of 138 patients (4,34 %). Permanent morbidity and mortality were not seen.

Conclusions: This surgical technique is easily applicable, cost effective, has fewer complications and preferred method of treatment in cases of chronic subdural hematoma.

Key Words: Chronic Subdural Hematoma, Trauma, Closed System Drainage

oluşması nedeniyle ayrıcalık taşır. Subdural hematomlar travmadan sonra 1 – 3 gün süre geçmişse akut, 3 gün – 3 hafta geçmişse subakut, 3 hafta ve daha uzun süreyi kapsamışsa kronik subdural hematomlar olarak adlandırılırlar (1, 2).

Kr.SDH çoğunlukla travmatik kaynaklı bir hastalık olarak kabul edilmesine rağmen etyolojideki travma genellikle ihmali edilmiş olarak bulunur. KrSDH çoğu olguda hafif derecede kafa travmasından sonra gelişir ve klinik bulgular haftalar – aylar içinde yavaş yavaş ortaya çı-

Tablo 1: Markwalder Gradeleme Sistemine göre hastanemize başvuru anında ve taburcu olurken olgu sayısı ve oranları

Grade	Açıklama	Olgı Sayısı (pre-operatif)	Olgı Sayısı (taburcu olurken)
0	Nörolojik muayene normal	20 (%14,2)	126 (%91,3)
1	Alert ve oriente, orta derecede refleks asimetri nöbet	64 (%46,1)	8 (%5,8)
2	Letarji ve/veyadezoryante, nörolojik defisit (hemiparezi, afazi)	32 (%23,1)	4 (%2,9)
3	Stupor hali. Sözlü ya da ağırli uyarınla gözlerini açar	18 (%13,1)	0
4	Komatöz durum. Deserebre veya dekortike durum	4 (%3,5)	0
TOPLAM		138	138

kar ve hastalar genellikle travmayı hatırlamazlar.

Kr.SDH tedavisi zamanında yapıldığında morbidite ve mortalitesi düşük bir hastalıktır. Bu olguların tedavisinde değişik cerrahi prosedürler kullanılmaktadır (3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11); kraniotomi veya kraniektomiyle hematomburajı ve kapsül eksizyonu, bir veya birkaç burr hole ile hematomburajı, burr hole + kapalı drenaj sistemi kurulması, twist drill kraniostomi, endoskopik drenaj yapılması. KrSDH tedavisi için uygulanan bir çok cerrahi prosedür arasında burr hole irrigasyon ve kapalı sistem drenaj günümüzde en iyi tedavi yöntemi olarak kabul edilmektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışmada Ocak 1992 – Aralık 2002 tarihleri arasında Kr.SDH'larda burrhole irrigasyon ve kapalı sistem drenaj ile tedavi ettiğimiz 138 olgunun sonuçları değerlendirilmiştir.

Olguların değerlendirilmesinde Markwalder Gradeleme Sistemi esas alınarak grade ile prognоз ilişkisi araştırıldı (Tablo 1). İyi prognоз olguların grade'inin grade 0 veya 1'e yükselmesi olarak kabul edildi. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler için SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 10.0 programı kullanıldı.

Markwalder Grade ile prognоз arasındaki ilişki için Chi-square test ile kullanıldı.

Opere edilen olguların tanı ve takiplerinde büyük oranda bilgisayarlı beyin tomografisi (BBT) kullanıldı. BBT nin yetersiz olduğu ve tanı koymakta zorlanılan olgularda manyetik rezonans görüntüleme (MRG) tercih edildi. KrSDH'lar BBT'de hiperdens, izodens, hipodens ve miks tip olmak üzere 4 alt grupta görüldü. BBT'de akut subdural hematombüyük hiperdens alanlar olarak görünen ve hematombavitesi içinde birden fazla kompartmanlı sıvı kolleksiyonları görünümü veren olgularda bu yöntem kullanılmadı. Bu iki gruba kraniotomi, subdural hematomburajı ve eksternal kapsül eksizyonu uygulandı.

Olgulara uygulanan cerrahi teknikte; hasta tolerede edebiliyorsa genel anestezi uygulanmadan, hasta sedatize edilerek insizyon yapılacak yerlere subperiostal olarak lokal anestezik yapıldı, 29 olguda genel anesteziye geçildi. Hematomblokalisasyon ve kalınlığına göre 42 olguda parietale tek burr-hole, 96 olguda frontal ve parietale orbitomeatal hattın genellikle 3 – 4 cm. üzerine iki adet burr-hole açıldı. Dura yakılarak haç şeklinde açıldı. Dura kenarları ve hematomin eksternal kapsülüne kenarları burr hole kenarlarına kadar koagüle edilerek küçültüldü. Subdural hematombosalmını takiben

Tablo 2: Olguların başvuru şikayetleri ve pre-op. nörolojik bulguları sayısı

Başvuru şikayeti ve Nörolojik bulgular	Olgı Sayısı	Oranı (%)
Başağrısı	127	92,0
Kafa travması	99	72,0
Hemiparezi - pleji	98	71,0
Bulantı - Kusma	54	39,1
Konfüzyon hali	54	39,1
Afazi, disfazi	45	32,6
Papil stazı	27	19,5
Babinski pozitifliği	27	19,5
Nöbet	18	13

mesafe serum fizyolojik ile irrige edilerek yıkandı. İrrigasyon sıvısı berrak gelinceye kadar yıkama işlemine devam edildi. Daha sonra subdural mesafeye 3 mm çapında yumuşak dren (feeding katater veya nelaton sonda) konarak kapalı drenaj sistemi kuruldu ve negatif basınç uygulanmadı. Bilateral KrSDH'lu olgularda aynı prosedür karşı tarafa da uygulandı. Hematomun ince olduğu taraf her zaman önce drenaja alındı.

Drenaj sistemi 1 ile 2 gün kullanıldı. Drenajın ikinci gününden sonra drende hala kanlı sıvı görülsürse 24 saat daha drenler yerinde tutuldu. Fakat 3 günden fazla drenaja gerek duyulmadı. Hastalar 4. veya 5. gün taburcu edildi. Ortalama hastanede kalış süresi 5 gün olarak tespit edildi.

Cerrahi sonrası klinik durumu iyi olan hastalara erken BBT kontrolü yapılmadı. Kontrol BBT post-operatif 3. ile 6. aylarda komprese olan hemisferin re-ekspansyonunu tespit etmek için yapıldı. Nörolojik tablosu düzelmeyen hastalara post-operatif 3. veya 4. gün hematom nüksü olasılığını ekarte etmek için kontrol BBT yapıldı. Rekürrens halinde eğer drenler çekilmişse aynı burr hole'ler kullanılarak tekrar kapalı sistem drenaj yöntemi uygulandı. Başarısız olması durumunda önceki burr hole'ler kullanı-

larak kraniotomi, drenaj, eksternal kapsül eksizyonu uygulandı.

Kural olarak cerrahi prosedür öncesi profilaktik antibiyoterapi başlandı ve drenlerin çekildiği gün sonlandırıldı. Enfeksiyon hiçbir olgumuzda görülmmedi.

Epileptik nöbetle prezente olan olgulara antiepileptik tedavi (fenitoin) cerrahi girişim öncesi başlandı ve post-operatif devam edildi. Post-operatif takiplerde 6 ay boyunca epileptik atak görülmemişse antiepileptik tedavi hızla azaltılarak kesildi.

Olguların tamamı post-operatif 6 ay boyunca, ancak 102 'sine 16 ay boyunca poliklinik takibi yapıldı.

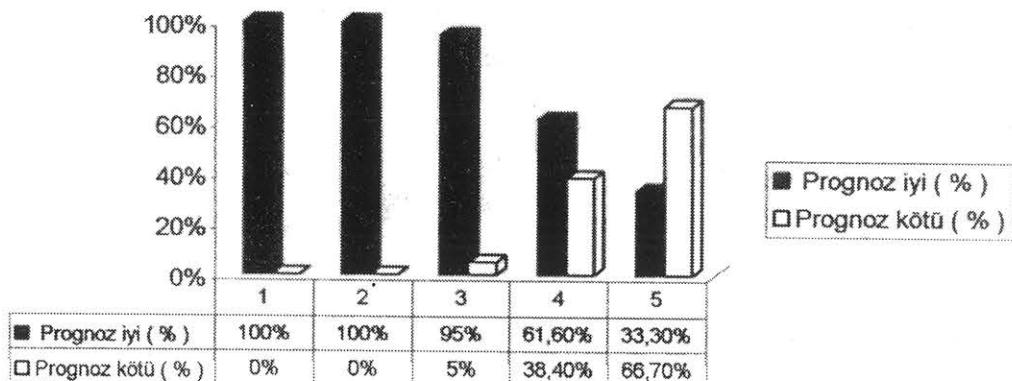
BULGULAR

Şişli Etfal Hastanesi Nöroşirürji Kliniğinde 1994 – 2002 tarihleri arasında 138 hasta KrSDH tanısıyla burr-hole irrigasyon + kapalı drenaj sistemi kullanılarak opere edildi. Bu hastaların % 74,6'sı (103) erkek, % 25,4'ü (35) kadın (erkek / kadın oranı 3: 1) idi. Olguların yaşları 22 ile 76 arasında (ortalama 58,6) ve bunların % 86'sı 50 yaşın üzerinde idi. Olguların % 72'sinde 3 ile 8 hafta önce kafa travması anamnesi vardı. Başvuru şikayetleri; başağrısı, kafa

Tablo 3: Kr SDH ların yerleşim yerleri ve olgu sayısı

Yerleşim Yeri	Olgı Sayısı	Oranı (%)
Frontoparietal	99	71,7
Frontotemporoparietal	27	19,5
Temporoparietal	9	6,6
Frontal	3	2,2
TOPLAM	138	100

Tablo 4: Olguların grade prognos ilişkileri

Tablo 5: Cerrahi tedavi sonuçlarımızın diğer tedavi sonuçlarıyla karşılaştırılması

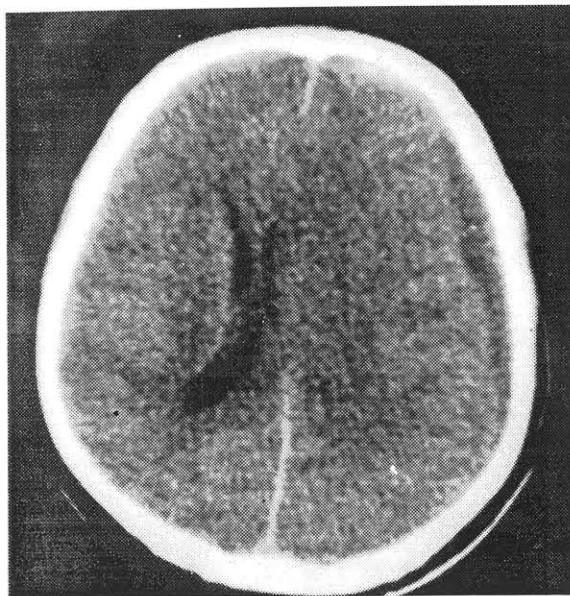
	Twist Drill	Burr Holes	Burr Hole+Kapalı Sistem Drenaj (Tedavi Sonuçlarımız)
Mortalite	% 0-23	% 0-23	% 0
Rekürrens	% 3-11	% 4,5-33	% 1,44
İyi prognoz	% 86-94	% 55-93	% 91,3

travması, hemiparezi, mental konfüzyon, afazi, bulantı – kusma ve epilepsi (Tablo 2).

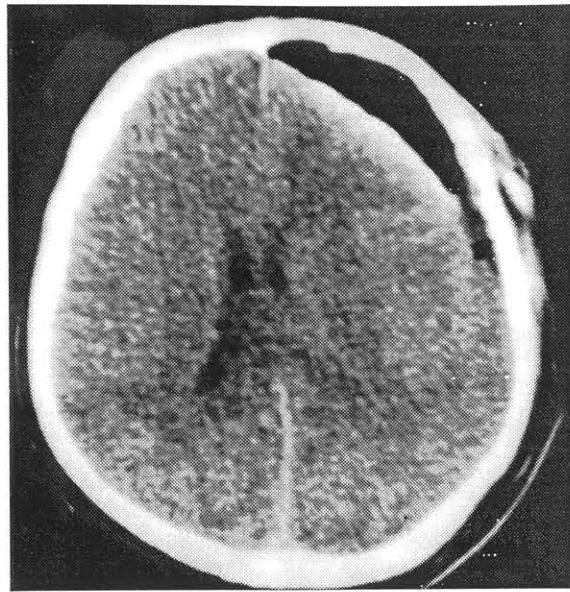
Lezyonların BBT görünümlerine göre 122'si (% 88,4) tek yanlı, 16'sı (% 11,6) iki yanlı olarak saptandı. Hematom lokalizasyonu % 71,7 olguda frontoparietal bölgede idi. Ayrıca hematomun frontal, frontotemporoparietal ve temporoparietal bölgede yerlestiği olgular vardı (Tablo 3).

Olguların değerlendirilmesinde Markwalder Gradeleme Sistemi esas alınarak grade ile prognos ilişkisi araştırıldı; hastanın grade derecesi

arttıkça prognozun kötüleştiği tespit edildi (Tablo 4). Bu yöntemle opere edilen 138 olgunun 6'sında (% 4,3) nüks hematom tespit edildi. Nükslerin hepsi bilateral hematomlu olgulardı. Nüks olguların 2'sinde (% 1,4) bu yöntemle başarılı olunamayınca kraniotomi ile hematom drenajı ve eksternal kapsül eksizyonu yapıldı. 3 (% 2,2) olguda hematom lojunda basınçlı pnömosefalus gelişti; hepsi cerrahi müdahaleye gerektirmeden kendiliğinden rezorbe oldu. 1 (% 0.7) olguda post-operatif hemiparezide artış nedeniyle yapılan kontrol BBT'de subdural kata-

Resim 1: Kontrastsız BT'de sol frontotemporo-parietal subdural mesafede hipodens 11mm kalınlığında kronik subdural hematom izlenmektedir, sol lateral ventrikül komprese olup orta hatta 10 mmlik subfalsian herniasyon görülmektedir.

Resim 2: Post-op erken dönemde kontrastsız BT'de hematomun boşaltılmış olduğu, frontal subdural mesafede hipodens hava imajı mevcut olup, lateral ventriküldeki kompresyonun ve herniasyonun gerilediği görülmektedir.

terin beyin parankimine penetrasyonu sonrası intraserebral hemoraji geliştiği tespit edildi. Konservatif tedavi uygulanan bu olgu nörolojik defisiti olmadan iyileşti. Bunların dışında komplikasyon gelişmedi. Serimizde vefat eden hasta olmadığı. Operet ettiğimiz olguların 12'sinde (% 8,7) pre-operatif mevcut olan değişik de-recelerdeki nörolojik defisitler kalıcı oldu.

Olguların post-operatif BBT ile takiplerinde ortalama 5. ayda komprese olan serebral hemisferin re-ekspansiyonunu tamamladığı tespit edildi (Resim 1, 2, 3, 4).

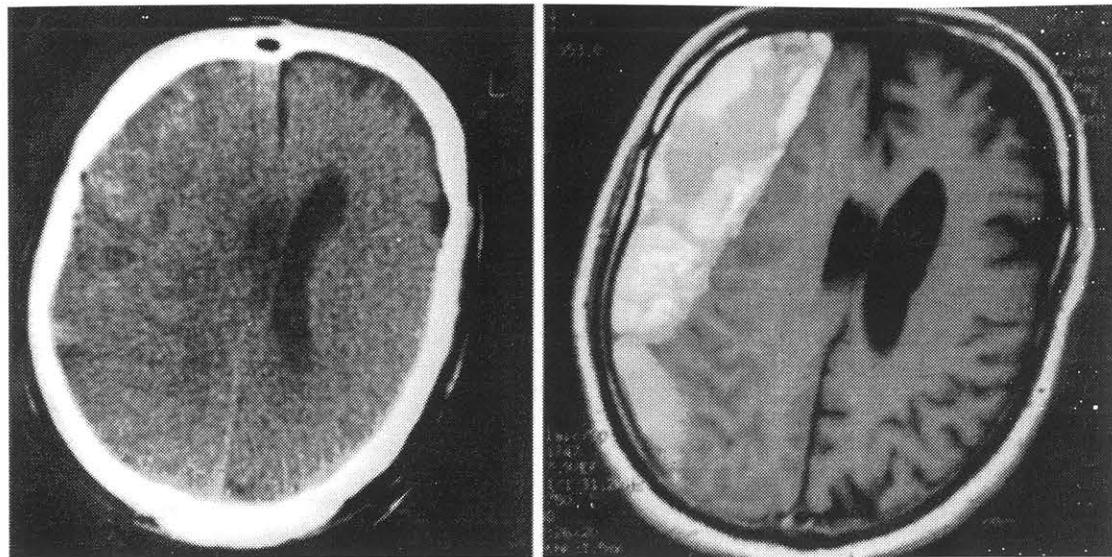
TARTIŞMA

KrSDH'lu hastaların tedavisi kesinlikle cerrahıdır. Cerrahi olarak tedavi edilmeyen hastaların çoğu ölü (3, 12, 13, 14). Bu durum hematomun yaptığı bası ve hastanın genel durumunun bozulmasıyla ortaya çıkan sistemik komplikasyonlar nedeniyledir.

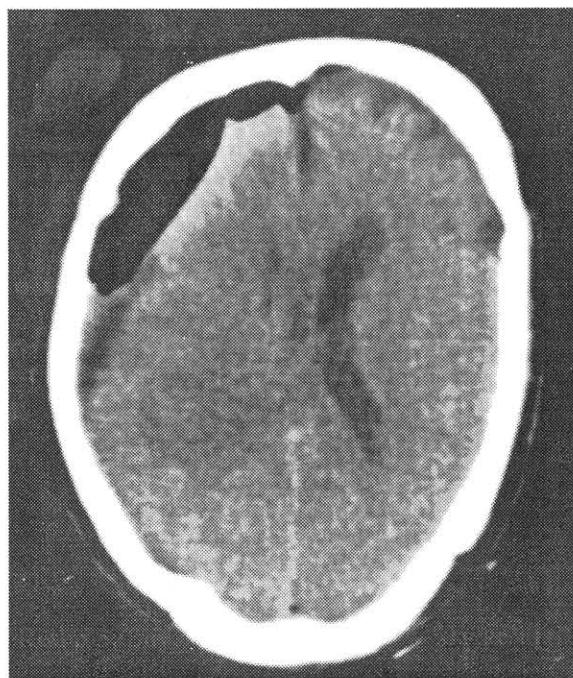
KrSDH'ların alternatif tedavi yöntemlerinde tedavi sonunda iyileşme, rekürrens oranı ve tedaviye bağlı komplikasyonlar da düşünülmeli-

dir. Aynı zamanda tedavi masrafları, hastanede kalış süresi de tedavi seçiminde önemli etmenlerdir (3).

KrSDH'lar tanı ve tedavisi zamanında yapılsa mortalite ve morbiditesi oldukça düşük hastalık grubudur. Bu hastalık grubu ileri yaş grubuna ait hastalık olarak belirtilmektedir (15, 16). Bizim çalışmamızda yaş ortalaması 58,6 olarak bulunmuştur. Her ne kadar bir çok vaka da KrSDH travmaya bağlısa da büyümeyen sebebi bilinmemektedir (17, 18, 19, 20). Bulgulara göre hematomun tamamının drenajı gereklidir. Çünkü osmotik ve onkotik basınç gradientleri KrSDH'un progresif büyümesinde rol almazlar. Diğer bir hipoteze göre de dış nörovasküler membrandan kaynaklanan multipl küçük kanamalar devamlı büyümeden sorumludurlar. Dış subdural membran zamanla progresif olarak daha az hipervasküler olmakta, boyalece hematomb kapsülüne daha az hemoraji birikmektedir. Bu durum inkomplet olarak drene edilen KrSDH'larda klinik ve radyolojik tekrar kanama olmaksızın progresif rezolusyon olduğunu kısmen açıklamaktadır (7).

Resim 3: Başka bir olgu Kontrastsız Axial kesitli BT ve T1 ağırlıklı MR görüntüsünde sağ subdural mesafede hemisferik yerleşimli, kronik ve subakut döneme ait kanamanın olduğu hematom izlenmektedir.

Resim 4: Post-op BT' de hematomin boşaltılmış olduğu, frontal subdural mesafede hipodens hava imajı görülmektedir.

Literatürde lezyonların % 25 oranında bilateral olduğu ve tedavi sonrası nüks oranının yüksek olduğu bildirilmektedir (21). Bizim serimizde bilateral olgu oranı % 11,6 olarak tespit

edilmiştir. Bizim nüks vakalarımızın hepsinin bilateral hematomlu olgularda olmasını korteksin iki yönünden baskı altında kalarak nüks şansını yükseltmesine bağladık. Ancak her iki parametrede istatistikî olarak değerlendirilerek $p = 0,454$ olarak bulunmuştur. Buradan da bilateral yerleşimli olgularla nüks arasında anlamlı bir ilişki olmadığı ortaya çıkmıştır. Yapılan bazı çalışmalar KrSDH'lu olgularda alta yatan en önemli sebebinin lokal kanama diyatezi olduğunu iddia etmiştir (22, 23, 24, 25, 26, 27). Bizim çalışmamızda hastaların tamamina yakının da kanama pihtlaşma parametrelerinin normal ya da normale yakın olduğu tespit edildi. KrSDH'un etyolojisinde en önemli faktörün hematom kavitesi içindeki lokal hiperfibrinolizis olduğu ve bunun sistemik kanama diatezinden bağımsız olduğu bildirilmiştir (22, 23, 24, 25, 26, 27).

KrSDH'lar konusundaki en geniş seri Markwalder'in serisidir. Kendi adı ile anılan gradeleme skalası vardır (2). Grade ve прогноз arasındaki ilişki istatistikî olarak karşılaştırılmış $p < 0,05$ olarak tespit edilmiştir. Bu sonuca göre grade arttıkça прогноз kötüleşmektedir. Olgularımızda özellikle grade 3'te прогноз yarı yarıya iyİ ve kötü arasında kaldı. Grade 4 olan hastalar

ileri nörolojik defisit ile taburcu edildi ancak vefat eden olgu olmadı.

Yapılan bir çalışmada 131 hastaya kontinyu drenaj yapmadan burr-hole kranyotomi ve aspirasyon yapılmış; hastaların 96'sında (% 73) nörolojik tabloda değişik derecelerde iyileşme görülmüş, 39'una (% 23) ilave ameliyat gerekmış, sadece 16'sında (% 39) belirgin iyileşme görülmüştür. Olguların ortalaması hastanede kalış süreleri ise 23 gün olarak izlenmiştir (2). Bizim çalışmamızda iyi prognoz (olguların grade'inin grade 0 veya 1'e yükselmesi) oranı % 91,3'dür. 12 hastada (% 8,7) değişik derecelerde nörolojik defisit mevcut idi. Sadece 2 hastada (% 1,44) ilave cerrahiye gerek duyuldu. Bizim olgularımızda prognoz iyiliğinin sebebinin yeterli irrigasyon ve uygun kontinyu drenaj olarak değerlendiriyoruz.

KrSDH'lar fontanel boşaltma, burr-hole ile boşaltım, burr-hole irrigasyon + kapalı drenaj sistemi kurulması, twist drill kraniostomi, peritoneal ve kardiyak shunt, büyük kraniotomi + kapalı drenaj sistemi yöntemleri ile opere edilebilirler. Bu yöntemlerden kraniotomi ile kapsülün çıkarılması nüks ve kanama riskinin yüksek olması nedeniyle hematomun solid olduğu israrlı nüks hematoma varlığı durumlarında en son uygulanması gereken cerrahi yöntemdir. Kapalı sistem drenaj yapmadan yalnızca burr-hole ile boşaltım dekompreşyon için yeterli değildir.

KAYNAKLAR

1. E. Heiss. (1984)"Result of Treatment in Chronic Subdural Hematomas" Advances in Neurosurgery Vol12,
2. M. Markwalder and Rolf W. Seiler (1985) " Chronic Subdural Hematomas: To Drain or Not to Drain" Neurosurgery:Vol.16, No.2 185-188
3. M Camel, RL Grubb (1986): Tretament of chronic subdural hematoma by twist-drill craniostomy with continuus catheter drainage, J Neurosurgery 65: 183-187
4. Reinges MHT, Hasselberg I, Rohde V, Küker W, Gilsbach JM (2000) Prospective analysis of bedside percutaneous subdural tapping for the treatment of chronic subdural haematoma in adults. J Keurol Neurosurg.Psychiatry 69:40-47
5. Ernestus RI, Beldzinski P, Lanfermann H, Klug N (1997) Chronic subdural hematoma: surgical treatment and outcome in 104 patients. Surg Neurol 48:220-225
6. Hamilton MG, Frizzell JB, Trammer BI (1993) Chronic subdural hematoma; the role for craniotomy reevaluated. Neurosurgery 33:67-72
7. Schulz W, Saballus R, Flügel R, Harms L (1988) The chronic subdural haematoma. A comparison between burr hole trephination and craniotomy. Zentralbl Neurochir 49:280-284
8. Richter HP, Klein HJ, Schafer M (1984) Chronic subdural hematomas treated by enlarged burr-hole craniotomy and closed- system drainage. Retrospective study of 120 patients. Acta Neurochir(Wien) 71:179-188
9. Robinson RG (1984) Chronic subdural hematoma: surgical management in 133 patients. J Neurosurg 61:263-268
10. Carlton CK, Saunders RL (1983) Twist drill craniostomy and closed system drainage of chronic and subacute subdural hematomas. Neurosurgery 13:152-159

ve bazı sakincaları vardır. Markwalder yaptığı bir çalışmada, kapalı drenaj kullanmadan opere ettiği olguların kapalı sistem drenaj kullanınlara göre erken dönemde progresif iyileşmenin daha az olduğunu ve erken kötüleşmenin daha fazla olduğunu bulmuştur (2).

KrSDH da peritoneal ve kardiyak shuntla hematomin boşaltılması shunt bağımlılığı, disfonksiyonu ve enfeksiyonu nedenlerinden ötürü uygun değildir (16, 28). Konservatif tedavide uzun süreli hastanede kalma ve takip gereklidir. Tedavide kullanılan steroidler, yüksek doz mannositol ve diğer hipertonik solüsyonlar hiperosmalalite, renal yetmezlik, dehidratasyon, kardiyak yetmezlik, elektrolit imbalansı, gastrointestinal hemorajiler, emboli vs. gibi sistemik yan etkilerinden dolayı sakincalıdır. Tablo 5'te cerrahi tedavi sonuçlarımızın literatürdeki diğer tedavi yöntemleriyle karşılaştırılması yapılmıştır (2, 3, 12, 29, 30).

KrSDH'lu hastalarda burr-hole irrigasyon + kapalı drenaj sisteminin kurulmasının uygulama kolaylığı, kısa sürede yapılması, hasta için minimal tehlike oluşturulması, çoğu hastada genel anestezi riski taşımaması, kısa sürede hastanın şifa bulması, iyi prognoz, minimal rekürrens riski, hastanede kalma süresinin azlığı, tedavi maliyetinin düşük olması nedenlerinden ötürü tedavide en uygun yöntem olacağını düşünmektediriz.

11. Harders A, Eggert HR, Weigel K (1982) Treatment of chronic subdural haematoma by closed external drainage. Neurochirurgia 25:147-152
12. Mark G Hamilton, J Hevan Frizzel, Bruce I Tranmer (1993) Chronic subdural hematoma: The role for craniotomy reevaluated. Neurosurgery, Vo133, No 1.
13. Bender MB, Christoff N (1974) Nonsurgical treatment of subdural hematomas. Arch Neuro131:73~79
14. Gjerris F, Schmidt K (1974) Chronic subdural hematoma. Surgery or mannitol treatment. J Neurosurg 40:639-642
15. A. Weisse, J. Heruey (1994) Chronic Subdural Hematomas Result of a Closed Drainage Method in Adults. Acta Neurosirurgica,127, p37-40.
16. RI Ernestus, Piotr Beldzinski, H Lanfermann N Klug (1997): Chronic Subdural Hematoma: Surgical Tretment and Outcome in 104 Patients: Surg Neurol. ; 48:220-225
17. Markwalder T-M (1981) Chronic subdural hematomas: a review. J Neurosurg 54:637-645.
18. Yamashima T, Kubota T, Yamamoto S (1985) Eosinophil degranulation in the capsule of chronic subdural hematomas. J Neurosurg 62:257-260
19. Vaquero J, Zurita M, Cincu R. (2002) Vascular endothelial growth-permeability factor in granulation tissue of chroni subdural haematomas. Acta Neurochir (Wien).144(4):343-6; discussion 347.
20. Murakami H,Hirose Y, Sagoh M, Shimizu K, Kojima M, Gotoh K, Mine Y, Hayashi T, Kawase T. (2002) Why do chronic subdural hematomas continue to grow slowly and not coagulate ? Role of thrombomodulin in the mechanism. J Neurosurg. 96(5):877-84.
21. Nobuhiko Aoki, Hiroshi Mizutoni, Hideaki Masuzava (1985) Unilateral subdural- peritoneal shunting for bilateral chronic subdural hematomas in infancy: J Neurosurg Vo163
22. Hiruhide iTO, Shinjiro Yamamoto, Tashio Kamai (1976): Role of local hiperfibrinoliz in the etiology ofchronic subdural hematoma. J. Neurosurgery Vo145
23. Weir BKA, Gordon P (1983) Factors affecting coagulation: fibrinolysis in chronic subdural fluid collections. J Neurosurg 58:242~245
24. Trappe A, Hafer R, Wendt P, Graeff R, Blümel G (1986) Proof of fibrinolysis in chronic subdural hematoma. Neuro- chirurgia 29:78~82
25. Kawakami Y, Chikama M, Tamiya T, Shimamura Y (1989) Coagulation and fibrinolysis in chronic subdural hematoma. Neurosurgery 25:25-29
26. Kawakami Y; Chikama M, Tamiya T, Shimamua Y (1989) Coagulation and fibrinolysis in chronic subdural hematoma. Neurosurgery 25:25-29
27. Matsumoto M, Sakat Y, Yamazaki T, Endo G, Ohishi R, Takasu N (1999) Local coagulofibrinolysis in the postsurgical recovery of patients with chronic subdural haematoma. Acta Neurochir. (Wien) 141:177-181
28. Chorlet Probot (1988) Peritoneal drainage of chronic subdural hematomas in older patients. J. Neurosurgery Vol:68
29. JL Caron, C Worthington, G Bertrand (1985) Tension pneumocephalus after Evacuation of Chronic Sbdural Hematoma and Subsequent Treatment with Continuous Lumbar Subaracnoid infusion and Craniostomy Drainage: Neurosurgery: Vol 16, No1. 107- 110
30. Markwalder T-M (2000) The course of chronic subdural haematomas after burr-hole craniostomy with and without closed-system drainage.Neurosurgery Clin North Am 11:541-545